

[Finansministeren.]

Ømann sig meget klart i modsat retning. Det, hr. Grünbaum altså ønsker, forstår jeg, er at følge et forslag fra udvalget, der behandler kildeskatteproblemerne, om en forhøjelse på 15 pct. Jeg gør opmærksom på, at det pågældende udvalg ikke på noget tidspunkt har sagt, at vi har hjemmel til noget sådant i øjeblikket. Det, jeg ikke forstår, er, hvorfor hr. Grünbaum og hr. Ømann, når de har den opfattelse, ikke for længe siden — som det også blev nævnt af hr. Haunstrup Clemmensen — har fremsat et ændringsforslag i den retning; der har dog været flere år til det. Hr. Grünbaum var selv den, der udformede den første kildeskattelov, den indeholdt ikke noget sådant. Så kan man selvfølgelig sige, som hr. Grünbaum gør, at det er min opgave at stille et sådant ændringsforslag. Ja, det ville det være, hvis jeg havde samme opfattelse som hr. Grünbaum og hr. Ømann, men det er ganske forkert og urigtigt at gøre dette til et spørgsmål om forhold imellem A- og B-indkomsterne. Det er et helt andet forhold, det drejer sig om. Det drejer sig om borgernes beskyttelse i forhold til myndighederne, det drejer sig om den måde, hvorpå man mener at statslige og kommunale myndigheder kan og bør behandle landets borgere. Jeg forstår, at hr. Grünbaum og hr. Ømann fortsat uden at have fremsat noget ændringsforslag om det mener, at en skatteyder, hvad enten det er arbejdsmand Petersen, godsejer Jensen eller købmand Jespersen, skal affinde sig med at få fastsat deres indkomst 15 pct. højere, selv om de måske har en konstant indkomst eller er gået ned i indkomst. De skal kunne bevise, at de ikke er gået op med 15 pct. Jeg synes ikke, at en sådan fremgangsmåde over for landets skatteborgere, ligegyldigt hvilket erhverv de hører til, er rigtig og rimelig, og derfor har jeg ikke stillet et sådant ændringsforslag. Vi kan jo drøfte det videre, men jeg synes, der ville være mere mening i de ønsker, der bliver fremsat fra de to partier, hvis de selv på et eller andet tidspunkt i disse år, hvor vi har haft kildeskatten, havde stillet et ændringsforslag i overensstemmelse med den magtstilling, som man mener at statens myndigheder skal have over for landets borgere.

I øvrigt siger jeg tak til hr. Grünbaum, fordi han fastslog, at det, at vi hos lignings-

myndighederne skal søge at følge de aktuelle indkomster i kommunerne, ikke alene er finansministerens ansvar; hr. Grünbaum sagde, at det ville han følge med opmærksomhed. Da det her ikke er noget, der kan gøres op før efter januar 1972, var jeg særlig taknemlig for den bemærkning.

Grünbaum: Må jeg sige til finansministeren, at jeg skal nok komme efter ham, selv om han ikke er finansminister til den tid.

Der er to store spørgsmål, som jeg gerne vil svare på her. Det ene er spørgsmålet om, hvorvidt de 40 pct. er sat rigtigt, og det andet er det, finansministeren til sidst var inde på.

Vi har jo fået oplyst fra finansministeriet, at gennemsnittet for de laveste skatteprocenter i kommunerne — altså ikke, som hr. Jens Foged var inde på, gennemsnitsskatteprocenterne, for det er slet ikke det, finansministeriet har givet os oplysning om — altså dem, der ligger på proportionalstrækket, i øjeblikket er 39,3 pct., så vidt jeg husker, og det er altså så nogenlunde de 40 pct. Det vil altså sige, at det, regeringen kommer med her og nu vil gennemfrumfe i dag, efter at hele landet har stået på den anden ende i diskussioner om skattespekulationer, skatteunddragelser osv., er en procent for særlig indkomstskat, der svarer til gennemsnittet for de laveste skatteprocenter, vi har her i landet for samtlige kommuner. Det er det, regeringen kommer med. Hvordan kan man så hævde, at man hermed har foretaget sig noget, der er rettet mod disse skatteunddragelser og skattespekulationer? Jeg forstår det ikke. Jeg vil altså også hævde, at man ikke engang har ført procenterne à jour. Jeg kan også godt læse, hvad der står i bilag 1, og der står bl. a., at hvis man skal sammenligne, skal man tage den skattepligtige indkomst på 10.000 kr. i 1958, og så skal man forhøje den med 3½ gang. Det har jeg nu ikke gjort, så grov er jeg ikke, men bare man går op til f. eks. en indtægt på 22.000-23.000 kr. til 27.700 kr., er man oppe på 50,2 pct. i marginalbeskatning, dvs. man skulle helt op over 50 pct. for at få en procent, der svarer til det, der dengang var knap 30, 28,2 pct. Og går man bare lidt højere op, er man oppe på 60 pct., det er man oppe på allerede ved en indtægt på 41.000 kr., 60 pct. i marginalbe-